

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 1.003

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 11 noiembrie 2005

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 497 din 29 septembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. 4 al articolului unic din Legea nr. 295/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, a dispozițiilor art. 1, art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4), art. 8 alin. (1) și (2) și ale art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, în special, precum și a ordonanței, în ansamblul său, sub aspectele criticate.....	1-5		
			ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI
		146. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. și instrumentele specifice de susținere a comerțului exterior.....	5-7
		1.322. — Hotărâre privind autorizarea Ministerului Administrației și Internelor de a achiziționa mijloace de transport din categoria autoturismelor, autospeciale și autoutilitare derivate din autoturisme, prin intermediul unei finanțări de tip leasing financiar.....	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 497

din 29 septembrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. 4 al articolului unic din Legea nr. 295/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, a dispozițiilor art. 1, art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4), art. 8 alin. (1) și (2) și ale art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, în special, precum și a ordonanței, în ansamblul său, sub aspectele criticate

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Claudia Margareta Niță	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor „Legii nr. 295/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată și a art. 1 alin. (1), (2) și (4), art. 8 și a art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată”, excepție ridicată de Societatea Comercială „Marcecost Com” — S.R.L. din Suceava în Dosarul nr. 41/2005 al Judecătoriei Suceava. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public arată că textele de lege criticate au mai fost supuse, în repetate rânduri, controlului de constituționalitate, Curtea Constituțională reținând, de exemplu prin deciziile nr. 397 din 21 octombrie 2003, nr. 173 din 6 mai 2003 sau nr. 348 din 18 septembrie 2003, că acestea nu contravin normelor constituționale și internaționale invocate și în prezenta cauză. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței constante în materie a Curții, solicită menținerea acesteia și respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 aprilie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 41/2005, **Judecătoria Suceava a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „Legii nr. 295/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată și a art. 1 alin. (1), (2) și (4), art. 8 și a art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată”**. Excepția de neconstituționalitate a fost invocată de Societatea Comercială „Marcecost Com” — S.R.L. din Suceava într-o cauză având ca obiect o cerere în anulare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile pct. 4 al articolului unic din Legea nr. 295/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, ale art. 1 alin. (1) și (2), art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4), art. 8 alin. (1) și (2) și ale art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, în special, precum și ordonanța, în ansamblul său, sub aspectele criticate, sunt neconstituționale pentru următoarele motive: „dispozițiile pct. 4 al articolului unic din Legea nr. 295/2002, abrogând art. 11 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, care prevedea completarea reglementărilor ordonanței cu cele ale Codului de procedură civilă, fac inexistentă egalitatea în drepturi dintre creditor și debitor, imposibilă exercitarea dreptului la apărare al debitorului și restrângerea exercițiului drepturilor acestuia, fără nici o justificare constituțională.” În consecință, sunt încălcate prevederile art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (1) și (2), art. 24 alin. (1) și ale art. 53 din Legea fundamentală; „dispozițiile art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2) și ale art. 6 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 contravin prevederilor art. 24 alin. (1), art. 44 alin. (1) și ale art. 136 alin. (1) și (5) din Constituție, întrucât posibilitatea soluționării cererii creditorului numai pe baza actelor depuse și a explicațiilor date de părți împiedică exercitarea dreptului la apărare și asigurarea dreptului la un proces echitabil, iar emiterea unui titlu executoriu în urma unui proces sumar și executarea acestuia încalcă reglementarea constituțională a dreptului de proprietate. De asemenea, Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 295/2002, cu modificările și completările ulterioare, încalcă și prevederile art. 20 alin. (2) din Constituție, fiind în neconcordanță cu art. 6 alin. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât nu asigură un proces echitabil pentru toate părțile”; „dispozițiile art. 1 alin. (2) contravin prevederilor art. 44 alin. (1) și ale art. 136 alin. (1) și (5) din Constituție, deoarece prevăd actualizarea majorărilor și penalităților cu rata inflației, indiferent dacă prin cererea creditorului s-a solicitat sau nu acest lucru”; „dispozițiile art. 6 alin. (4) contravin prevederilor art. 24 alin. (1), art. 44 alin. (1) și

ale art. 136 alin. (1) și (5) din Constituție, având în vedere că înmânarea de îndată a ordonanței echivalează cu pronunțarea judecătorului înainte de a se administra orice probe”; „dispozițiile art. 8 alin. (1) contravin prevederilor art. 24 alin. (1) și ale art. 126 alin. (2) din Constituție, întrucât se face trimitere la exercitarea căii de atac sau a unei acțiuni în justiție de sine stătătoare, care nu este prevăzută de Codul de procedură civilă, iar alin. (2) al aceluiași articol stabilește numai competența, iar nu și conținutul cererii în anulare, precum și limitele în care poate fi atacată ordonanța emisă de judecător”; „dispozițiile art. 10 alin. (1) și (2) contravin prevederilor art. 24 alin. (1) și ale art. 126 alin. (2) din Constituție, deoarece nu exclud posibilitatea formulării contestației la executare alternativ, simultan sau ulterior cererii în anulare”.

Judecătoria Suceava apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale. Așa cum s-a susținut și în jurisprudența în materie a Curții Constituționale, „procedura somației de plată este reglementată în scopul simplificării și accelerării demersului jurisdicțional al creditorilor în vederea obținerii titlului executoriu pentru realizarea creanțelor lor, iar în cadrul acestei proceduri speciale legiuitorul a avut în vedere și ocrotirea drepturilor debitorilor față de un eventual abuz de drept al creditorilor, instituind o serie de mijloace procedurale la îndemâna acestora, menite să le apere interesele.”

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor legale criticate este neîntemeiată.

Potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege. Legea, respectiv Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 295/2002, cu modificările ulterioare, reglementează o procedură specială, simplificată și operativă în materia executării creanțelor, derogatorie de la dreptul comun, prin care se asigură realizarea într-un timp cât mai scurt a creanțelor certe, lichide și exigibile, actualizate în raport cu rata inflației aplicabilă la data plății efective. Toate părțile cu aceleași categorii de drepturi și interese legitime beneficiază de același tratament juridic, având acces neîngrădit la justiție. În susținerea pretențiilor și apărărilor, părțile se pot folosi de înscrisuri și explicații și pot face uz de căile de atac prevăzute de lege, în cadrul cărora beneficiază de sistemul probatoriu și de procedura de judecată, prevăzute de dreptul comun.

Executarea silită în temeiul titlului executoriu emis potrivit ordonanței nu poate fi privită ca o atingere adusă patrimoniului debitorului, ci ca o măsură legală constând în diminuarea acestui patrimoniu pentru realizarea dreptului creditorului și stingerea obligației de plată stabilite, potrivit legii, în sarcina debitorului.

În consecință, nu se poate susține cu temei că textele criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (1) și (2), art. 24 alin. (1), art. 44 alin. (1), art. 53, art. 126 alin. (2) și ale art. 136 alin. (1) și (5). De altfel, în sensul constituționalității dispozițiilor de lege criticate și în prezenta cauză, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin numeroase decizii, de exemplu Decizia nr. 251/2004 și Decizia nr. 29/2005.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a pct. 4 al articolului unic din Legea nr. 295/2002 față de prevederile art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (1) și (2), art. 24 și ale art. 53 din Constituție, se apreciază că aceasta nu poate fi reținută. Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 reglementează o procedură specială, simplificată și accelerată pentru recuperarea creanțelor al căror caracter cert, lichid și exigibil rezultă din înscrisuri, singurele dovezi care se administrează în cadrul acestei proceduri, în afara lămuririlor și explicațiilor părților. Așadar, fiind o procedură specială, aceasta derogă sub multe aspecte de la regulile procedurale de drept comun. Totodată, însă, în cuprinsul ordonanței se regăsesc prevederi exprese de trimitere la dispozițiile Codului de procedură civilă [de exemplu, art. 9 alin. (2) sau art. 11¹ alin. (2)], regulile comune fiind însă aplicabile chiar și în lipsa unor astfel de dispoziții, deoarece prevederile Codului de procedură civilă reprezintă dreptul comun în această materie.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4), art. 8 alin. (1) și (2) și ale art. 10 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 față de art. 24 din Constituție, se arată că exercitarea dreptului la apărare nu este limitată, ci, dimpotrivă, este asigurată prin reglementarea în art. 8 din ordonanță a posibilității de a formula cerere în anulare împotriva ordonanței prin care judecătorul a admis, integral sau în parte, cererea creditorului, cale de atac în cadrul căreia debitorul poate folosi în apărarea sa toate mijloacele legale de probă.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 4 alin. (2) și art. 6 alin. (1), (2) și (4) din ordonanța în cauză față de prevederile art. 44 alin. (1) și ale art. 136 alin. (1) și (5) din Constituție, se constată că prevederile legale indicate nu conțin norme contrare dreptului de proprietate, actualizarea cu rata inflației a creanțelor certe, lichide și exigibile, precum și a dobânzilor, majorărilor sau penalităților datorate potrivit legii fiind necesară tocmai pentru preîntâmpinarea procesului de devalorizare a capitalului împrumutat de către creditor debitorului și pentru restabilirea echilibrului economic dintre cei doi.

În sfârșit, se apreciază că nici critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) și (2) și ale art. 10 alin. (1) și (2) față de art. 126 alin. (1) din Constituție nu poate fi reținută, având în vedere că toate prevederile cuprinse în Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 sunt norme de procedură, iar, potrivit normelor constituționale invocate, „competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.”

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare a instanței de judecată,

dispozițiile „Legii nr. 295/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată și ale art. 1 alin. (1), (2) și (4), art. 8 și art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată”. În realitate, din însuși cuprinsul încheierii de sesizare, precum și din motivarea scrisă a autorului excepției rezultă că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile pct. 4 al articolului unic al Legii nr. 295/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2002, prevederile art. 1, art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4), art. 8 alin. (1) și (2) și ale art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, în special, precum și ale ordonanței, în ansamblul său. Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, rectificată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 23 august 2001, și aprobată cu modificări prin Legea nr. 295/2002, cu modificările și completările ulterioare.

În consecință, Curtea urmează să se pronunțe, în special, asupra constituționalității textelor de lege menționate, precum și asupra ordonanței, în ansamblul său, sub aspectele criticate. Dispozițiile de lege ce constituie obiectul excepției de neconstituționalitate au următorul cuprins:

— Pct. 4 al articolului unic din Legea nr. 295/2002: „4. *Articolul 11 se abrogă.*”;

— Art. 1, art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4), art. 8 alin. (1) și (2) și art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 prevăd:

— Art. 1: „(1) *Procedura somației de plată se desfășoară, la cererea creditorului, în scopul realizării de bunăvoie sau prin executare silită a creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constatat printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege și care atestă drepturi și obligații privind executarea anumitor servicii, lucrări sau orice alte prestații.*

(2) *Suma ce reprezintă obligația prevăzută la alin. (1), precum și dobânzile, majorările sau penalitățile datorate potrivit legii se actualizează în raport cu rata inflației aplicabilă la data plății efective.*”;

— Art. 4 alin. (2): „În toate cazurile, pentru soluționarea cererii, judecătorul dispune citarea părților, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă referitoare la pricinile urgente, pentru explicații și lămuriri, precum și pentru a stăruii în efectuarea plății sumei datorate de debitor ori pentru înțelegerea părților asupra modalităților de plată.”;

— Art. 6 alin. (1), (2) și (4): „(1) *Dacă nu a intervenit închiderea dosarului în condițiile art. 5, judecătorul va examina cererea pe baza actelor depuse, precum și a explicațiilor și lămuririlor părților, ce i-au fost prezentate potrivit art. 4.*

(2) *Când în urma examinării prevăzute la alin. (1) constată că pretențiile creditorului sunt justificate, judecătorul emite ordonanța care va conține somația de plată către debitor, precum și termenul de plată.*

(...) (4) *Ordonanța se va înmâna părții prezente sau se va comunica fiecărei părți de îndată, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.*”;

— Art. 8 alin. (1) și (2): „(1) *Împotriva ordonanței prevăzute la art. 6 alin. (2) debitorul poate formula cererea în anulare, în termen de 10 zile de la data înmânării sau comunicării acesteia.*

(2) *Cererea în anulare se soluționează de către instanța competentă pentru judecarea fondului cauzei în primă instanță.*;

— Art. 10: „(1) *Cel interesat poate face contestație la executare, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.*”

(2) *Prin contestația la executare debitorul poate invoca apărări de fond împotriva titlului executoriu, cu excepția cazului în care a formulat, potrivit art. 8, cerere în anulare împotriva ordonanței de admitere a cererii creditorului.*”

În motivarea excepției ridicate se invocă încălcarea următoarelor dispoziții din Constituție: art. 16 alin. (1) — referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 21 alin. (1) și (2) — consacrat accesului liber la justiție, art. 24 alin. (1) — referitor la garantarea dreptului la apărare, art. 44 alin. (1) și art. 136 alin. (1) și (5) — referitoare la dreptul de proprietate, art. 53 — referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 126 alin. (2) — referitor la legalitatea competenței instanțelor judecătorești și a procedurii de judecată. De asemenea, autorul excepției invocă încălcarea art. 20 alin. (2) din Constituție, referitor la prioritatea pactelor și tratatelor privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, față de legile interne nefavorabile, întrucât susține că Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 contravine art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională reține următoarele:

În jurisprudența sa constantă, Curtea Constituțională a statuat că Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată este constituțională atât în ansamblu, cât și examinându-se separat dispozițiile sale, prin raportare la aceleași norme constituționale invocate și în prezenta cauză.

Astfel, de exemplu, prin deciziile nr. 348 din 18 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 847 din 27 noiembrie 2003, și nr. 447 din 26 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 5 ianuarie 2005, Curtea a constatat constituționalitatea dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 4 alin. (2), (3) și (4), art. 6, 8, 9, 10 și 11¹ din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 295/2002, cu modificările ulterioare, față de prevederile art. 16 alin. (1) și (2), art. 20 alin. (1) și (2), art. 21 alin. (1), (2) și (3), art. 24, art. 44 alin. (1) teza întâi, art. 53 alin. (1) și (2), art. 126 și art. 136 alin. (1) și (6) din Constituție, precum și față de art. 6 paragraful 1 teza întâi din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Prin deciziile pronunțate în materie, Curtea a reținut, în esență, următoarele: Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 reglementează o procedură specială și accelerată, derogatorie de la normele procedurii civile, care urmărește recuperarea într-un timp cât mai scurt a creanțelor certe, lichide și exigibile, ce reprezintă obligații contractuale de plată a unor sume de bani. Acest caracter special al procedurii a determinat limitarea mijloacelor de probă utilizabile la înscrisuri, în prima fază, completate ulterior cu explicațiile și lămuririle date de părți, limitarea fiind deopotrivă valabilă pentru ambele părți, în condiții identice pentru exercitarea dreptului la apărare. Celelalte aspecte ale raporturilor juridice dintre părți urmează a fi rezolvate conform reglementărilor din dreptul comun. Modul în care instanțele judecătorești admit sau resping cererile de probațiune reprezintă o problemă de aplicare, iar nu de constituționalitate a textului de lege. Împotriva hotărârii de

respingere a cererii în anulare debitorul poate declara recurs care se judecă conform normelor dreptului comun, iar împotriva titlului executoriu poate formula contestație la executare, de asemenea, potrivit normelor Codului de procedură civilă. Totodată, textele de lege criticate conțin norme de procedură asupra cărora legiuitorul este suveran a legifera, evident cu respectarea drepturilor și libertăților fundamentale, în temeiul art. 125 alin. (3) din Constituție, în forma anterioară revizuirii sale, potrivit căruia „*Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege*”.

Pe de altă parte, Curtea observă că argumentele prezentate de autorul prezentei excepții de neconstituționalitate sunt similare cu cele formulate de autorii excepțiilor de neconstituționalitate soluționate de Curtea Constituțională prin deciziile mai sus menționate și, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței amintite, consideră că soluțiile și argumentele ce au stat la baza acestora se mențin și în cauza de față.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a pct. 4 al articolului unic din Legea nr. 295/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, față de prevederile art. 16 alin. (1), art. 24 și ale art. 53 din Constituție, Curtea observă că dispozițiile legale indicate abrogă art. 11 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, care dispunea: „*Prevederile prezentei ordonanțe se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă.*”

Potrivit art. 721 din Codul de procedură civilă, dispozițiile codului alcătuiesc procedura de drept comun în materie civilă și comercială, aplicându-se în materiile prevăzute de alte legi în măsura în care acestea nu cuprind dispoziții potrivnice. Curtea constată că, în urma modificărilor aduse prin legea de aprobare, Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 conține reglementări în sensul aplicării regulilor procedurale de drept comun doar în cazuri exprese [de exemplu, la art. 11¹ alin. (2)], acolo unde legiuitorul a considerat necesară trimiterea directă la prevederile aplicabile din Codul de procedură civilă, astfel că, din acest punct de vedere, caracterul superfluu al reglementării abrogate este evident. Pe de altă parte, abrogarea unui text normativ, oricum inutil, nu poate să aibă nici o legătură cu restrângerea „fără nici o justificare constituțională”, așa cum susține autorul excepției, a egalității în drepturi, a accesului liber la justiție sau a dreptului la apărare.

De altfel, constituționalitatea dispozițiilor pct. 4 al articolului unic din Legea nr. 295/2002 a mai fost examinată, prin raportare la aceleași texte din Constituție invocate și de autorul prezentei excepții, iar prin Decizia nr. 397 din 21 octombrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 881 din 11 decembrie 2003, Curtea Constituțională a statuat în sensul conformității textului de lege criticat cu Legea fundamentală.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a ordonanței, în ansamblul său, față de prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, raportat la art. 20 alin. (2) din Constituție, Curtea observă că prin Decizia nr. 161 din 30 mai 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 26 iunie 2002, Decizia nr. 317 din 19 noiembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 930 din 19 decembrie 2002, Decizia nr. 470 din 4 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 31 ianuarie 2004, și prin Decizia nr. 219 din 21 aprilie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 2 iunie 2005, Curtea a constatat

că dispozițiile ordonanței, în ansamblul său, nu contravin exigențelor dreptului la un proces echitabil.

Întrucât în cauza de față nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței amintite,

Curtea consideră că soluțiile și argumentele ce au stat la baza acestora își mențin valabilitatea, astfel că excepția urmează a fi respinsă ca neîntemeiată și sub acest aspect.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. 4 al articolului unic din Legea nr. 295/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, a dispozițiilor art. 1, art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4), art. 8 alin. (1) și (2) și ale art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, în special, precum și a ordonanței, în ansamblul său, sub aspectele criticate, excepție ridicată de Societatea Comercială „Marcecost Com” — S.R.L. din Suceava în Dosarul nr. 41/2005 al Judecătoriei Suceava.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 septembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia Margareta Niță

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. și instrumentele specifice de susținere a comerțului exterior

Având în vedere cadrul legislativ actual privind reglementarea ajutoarelor de stat permise, elaborat în baza directivelor Uniunii Europene, și faptul că prin Tratatul de aderare la Uniunea Europeană România s-a angajat să respecte prevederile Aranjamentului OECD pentru susținerea oficială a creditelor la export, se impune abrogarea în regim de urgență a dispozițiilor Legii nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. și instrumentele specifice de susținere a comerțului exterior, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 128 din 10 februarie 2005, cu modificările ulterioare, referitoare la bonificațiile de dobândă acordate de EXIMBANK — S.A. în numele și în contul statului, precum și completarea prevederilor referitoare la scopul activităților de finanțare, cofinanțare, refinanțare, asigurare, reasigurare și garantare desfășurate de EXIMBANK — S.A., prevăzute de Legea nr. 96/2000, republicată, cu modificările ulterioare, în concordanță cu strategia națională de export și cu politica de dezvoltare sectorială și regională a Guvernului României.

În scopul simplificării și creșterii eficienței unor activități desfășurate de EXIMBANK — S.A. în numele și în contul statului, pentru care este necesară aprobarea prealabilă a Comitetului Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior, se impune modificarea de urgență a Legii nr. 96/2000, republicată, cu modificările ulterioare, acordându-se Comitetului Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior posibilitatea de a delega unele dintre atribuțiile sale de aprobare către Consiliul de administrație al EXIMBANK — S.A.

Având în vedere că neadoptarea soluțiilor prevăzute în prezenta ordonanță de urgență face imposibilă cuprinderea în proiectul Legii bugetului de stat pe anul 2006 a resurselor necesare EXIMBANK — S.A. în vederea îndeplinirii atribuțiilor sale specifice,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. și instrumentele specifice de susținere a comerțului

exterior, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 128 din 10 februarie 2005, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul va avea următorul cuprins:**„LEGE****privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A.“****2. Alineatul (1) al articolului 1 va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — (1) Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A., denumită în continuare EXIMBANK — S.A., este o instituție specializată, prin care se derulează activități de susținere a mediului de afaceri românesc și a tranzacțiilor internaționale prin instrumente financiar-bancare și de asigurări specifice.“

3. După alineatul (2) al articolului 1 se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) EXIMBANK — S.A. desfășoară și activități specifice de finanțare, cofinanțare, refinanțare, asigurare, reasigurare, garantare, destinate să asigure dezvoltarea infrastructurii, dezvoltarea utilităților de interes public, dezvoltarea regională, susținerea activității de cercetare-dezvoltare, protecția mediului înconjurător, ocuparea și formarea personalului, susținerea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, precum și susținerea tranzacțiilor internaționale, în concordanță cu politica Guvernului României.“

4. La articolul 2, după litera d) se introduc două noi litere, literele d¹) și d²), cu următorul cuprins:

„d¹) administrarea și derularea activităților specifice de finanțare, cofinanțare, refinanțare, asigurare, reasigurare, garantare, în numele și în contul statului, aprobate de Comitetul Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior, destinate să asigure dezvoltarea infrastructurii, dezvoltarea utilităților de interes public, dezvoltarea regională, susținerea activității de cercetare-dezvoltare, protecția mediului înconjurător, ocuparea și formarea personalului, susținerea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, precum și susținerea tranzacțiilor internaționale;

d²) administrarea și derularea activităților specifice de finanțare, cofinanțare, refinanțare, garantare, în nume și în cont propriu, destinate să asigure dezvoltarea infrastructurii, dezvoltarea utilităților de interes public, dezvoltarea regională, susținerea activității de cercetare-dezvoltare, protecția mediului înconjurător, ocuparea și formarea personalului, susținerea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, precum și susținerea tranzacțiilor internaționale.“

5. După alineatul (3) al articolului 3 se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) EXIMBANK — S.A. realizează activitatea de recuperare, prin executare silită, a sumelor achitate din fondurile alocate de la bugetul de stat, ca urmare a neexecutării sau încălcării de către operatorii economici, beneficiari ai oricărei forme de susținere oferite de statul român prin Comitetul Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior, a condițiilor contractuale, prin corpul propriu de executori fiscali, care va desfășura activitățile de executare silită potrivit dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.“

6. La articolul 5, litera b) va avea următorul cuprins:

„b) aprobă organizarea și funcționarea comitetelor de audit, de credit, de risc, de administrare a activelor și pasivelor, a corpului propriu de executori fiscali, precum și a altor organe de lucru, în vederea desfășurării activității sale specifice;“

7. La articolul 5 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Consiliul de administrație poate să delege o parte dintre atribuțiile sale Comitetului de direcție.“

8. La articolul 9 alineatul (1), litera b) se abrogă.**9. La articolul 9 alineatul (1), litera c) va avea următorul cuprins:**

„c) efectuează operațiuni specifice de finanțare, cofinanțare, refinanțare, asigurare, reasigurare, garantare, destinate să asigure dezvoltarea infrastructurii, dezvoltarea utilităților de interes public, dezvoltarea regională, susținerea activității de cercetare-dezvoltare, protecția mediului înconjurător, ocuparea și formarea personalului, susținerea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, precum și susținerea tranzacțiilor internaționale;“

10. Partea introductivă a articolului 10 va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — În scopul asigurării resurselor financiare necesare desfășurării operațiunilor în numele și în contul statului, EXIMBANK — S.A. beneficiază de constituirea la dispoziția sa a următoarelor fonduri:“

11. La articolul 10, literele a), b) și c) vor avea următorul cuprins:

„a) fondul pentru garanții de export, pentru garantarea creditelor pentru bunuri și servicii destinate exportului, a creditelor cumpărător și a investițiilor românești în străinătate, precum și a activităților de dezvoltare a infrastructurii, a utilităților de interes public, dezvoltare regională, susținere a activității de cercetare-dezvoltare, protecția mediului înconjurător, ocupare și formare a personalului, susținere și dezvoltare a întreprinderilor mici și mijlocii și a tranzacțiilor internaționale;

b) fondul pentru asigurarea și reasigurarea creditelor de export, a garanțiilor de export, a operațiunilor de export în leasing și a investițiilor românești în străinătate, precum și a activităților de dezvoltare a infrastructurii, a utilităților de interes public, dezvoltare regională, susținere a activității de cercetare-dezvoltare, protecția mediului înconjurător, ocupare și formare a personalului, susținere și dezvoltare a întreprinderilor mici și mijlocii și a tranzacțiilor internaționale;

c) fondul destinat stimulării operațiunilor de comerț exterior, precum și pentru finanțarea, cofinanțarea și refinanțarea activităților de dezvoltare a infrastructurii, a utilităților de interes public, dezvoltare regională, susținere a activității de cercetare-dezvoltare, protecția mediului înconjurător, ocupare și formare a personalului, susținere și dezvoltare a întreprinderilor mici și mijlocii și a tranzacțiilor internaționale;“

12. Partea introductivă a alineatului (1) al articolului 11 va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Sursele financiare de alimentare a fondurilor prevăzute la art. 10 sunt:“

13. Alineatele (2), (3) și (4) ale articolului 11 vor avea următorul cuprins:

„(2) Sursa de alimentare a fondului prevăzut la art. 10 lit. c) va fi dimensionată și alocată anual de la bugetul de stat, în conformitate cu politica Guvernului României de acordare a ajutoarelor de stat permise, astfel încât să se asigure dezvoltarea activității de comerț exterior, dezvoltarea infrastructurii, dezvoltarea utilităților de interes public, dezvoltarea regională, susținerea activității de cercetare-dezvoltare, protecția mediului înconjurător, ocuparea și formarea personalului, susținerea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii și a tranzacțiilor internaționale.“

(3) Sumele prevăzute anual în bugetul de stat pentru constituirea fondurilor prevăzute la art. 10 vor fi virate lunar de Ministerul Finanțelor Publice la EXIMBANK — S.A. și vor fi repartizate de Comitetul Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior, în funcție de necesitățile de susținere a activității de comerț exterior, dezvoltare a infrastructurii, dezvoltare a utilităților de interes public, dezvoltare regională, susținere a activității de cercetare-dezvoltare, protecția mediului înconjurător, ocupare și formare a personalului, susținere și dezvoltare a întreprinderilor mici și mijlocii, precum și susținerea tranzacțiilor internaționale.

(4) Fondurile prevăzute la art. 10 vor putea fi angajate în limita maximă de expunere stabilită de Comitetul Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior.“

14. Partea introductivă a alineatului (1) al articolului 12 va avea următorul cuprins:

„Art. 12 — (1) Fondurile prevăzute la art. 10 vor fi utilizate de EXIMBANK — S.A. pentru achitarea angajamentelor asumate de aceasta, în numele și în contul statului, conform normelor aprobate de Comitetul Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior, astfel:“.

15. La articolul 12 alineatul (1), litera c) se abrogă.

16. La articolul 13 alineatul (2), litera c) se abrogă.

17. Punctul (iv) de la litera b) a alineatului (3) al articolului 14 va avea următorul cuprins:

„(iv) finanțarea, cofinanțarea, refinanțarea activităților de dezvoltare a infrastructurii, dezvoltare a utilităților de interes public, dezvoltare regională, susținere a activității de cercetare-dezvoltare, protecția mediului înconjurător, ocuparea și formarea personalului, susținerea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, precum și susținerea tranzacțiilor internaționale;“.

18. După alineatul (3) al articolului 14 se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Atribuțiile prevăzute la alin. (3) lit. b) pot fi delegate, prin hotărâre a Comitetului Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior, Consiliului de administrație al EXIMBANK — S.A., care va exercita sau, după caz, va delega aceste atribuții în conformitate cu prevederile statutului EXIMBANK — S.A.“

19. După alineatul (4) al articolului 14 se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) EXIMBANK — S.A. va colabora cu autoritățile publice, instituțiile publice sau de interes public pe baza unor convenții, în limita atribuțiilor ce le revin potrivit legii, în condiții de reciprocitate, pentru furnizarea informațiilor necesare atât pentru calcularea clasamentelor de risc, cât și pentru realizarea obiectului său de activitate.“

20. Alineatul (1) al articolului 18 va avea următorul cuprins:

„Art. 18 — (1) EXIMBANK — S.A. efectuează operațiuni de bancă în scopul stimulării activității de comerț exterior și al dezvoltării și promovării mediului de afaceri românesc, în conformitate cu reglementările legislației bancare în vigoare și cu prevederile prezentei legi.“

21. După alineatul (2) al articolului 18 se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) EXIMBANK — S.A. efectuează operațiuni de finanțare, cofinanțare, refinanțare, garantare, destinate să asigure dezvoltarea infrastructurii, dezvoltarea utilităților de interes public, dezvoltarea regională, susținerea activității de cercetare-dezvoltare, protecția mediului înconjurător, ocuparea și formarea personalului, susținerea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, precum și susținerea tranzacțiilor internaționale.“

22. Articolul 19 se abrogă.

23. După articolul 22 se introduce un nou articol, articolul 22¹, cu următorul cuprins:

„Art. 22¹. — (1) Instrumentele financiare prevăzute în prezentul act normativ se vor acorda cu respectarea prevederilor legale în vigoare și a acquis-ului comunitar.

(2) Măsurile de sprijin susceptibile a constitui ajutoare de stat, prevăzute de prezenta lege, vor fi notificate Consiliului Concurenței de către inițiator sau furnizor, după caz, conform reglementărilor în vigoare în domeniul ajutorului de stat, iar ajutorul de stat va fi acordat efectiv numai după autorizarea acestuia.“

Art. II. — Sumele din fondul pentru acordarea bonificațiilor de dobândă alocate în baza legii bugetului de stat în vigoare se vor utiliza pentru destinația menționată la art. 10 lit. c) din Legea nr. 96/2000, republicată, astfel cum a fost modificat prin prezenta ordonanță de urgență.

Art. III. — Comitetul Interministerial de Garanții și Credite de Comerț Exterior și Consiliul de administrație al EXIMBANK — S.A. vor aproba sau, după caz, vor asigura elaborarea și vor propune spre aprobare instituțiilor competente modificările și completările necesare la normele date în aplicarea Legii nr. 96/2000, republicată, cu modificările ulterioare, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

Art. IV. — Legea nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. și instrumentele specifice de susținere a comerțului exterior, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 128 din 10 februarie 2005, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea prin lege a acesteia, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Președintele interimar al Autorității
pentru Valorificarea Activelor Statului,
Giliola Ciorteanu

p. Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Dan Petrescu,
secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind autorizarea Ministerului Administrației și Internelor de a achiziționa mijloace de transport din categoria autoturismelor, autospeciale și autoutilitare derivate din autoturisme, prin intermediul unei finanțări de tip leasing financiar

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, și al art. 29 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2005 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2005, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se autorizează Ministerul Administrației și Internelor să contracteze o finanțare de tip leasing financiar pe o perioadă de 4 ani, cu valoarea de achiziție de 267 milioane lei (RON), sumă care include costurile, dobânzile, taxele și impozitele aferente, pentru asigurarea resurselor financiare necesare achiziției a 6.000 mijloace de transport din categoria autoturismelor, autospeciale și autoutilitare derivate din autoturisme, necesare desfășurării în bune condiții a activității ministerului.

Art. 2. — Furnizorul mijloacelor de transport din categoria autoturismelor, autospeciale și autoutilitare derivate din autoturisme, societatea de leasing și societatea de asigurare vor fi desemnați în urma unui concurs de oferte de către Ministerul Administrației și Internelor, în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2001 privind achizițiile publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 212/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Plata avansului, a ratelor de leasing, a valorii reziduale, precum și a comisioanelor și taxelor aferente se

asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Administrației și Internelor, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație.

Art. 4. — (1) Pentru aplicarea prevederilor prezentei hotărâri în anul 2005, se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Administrației și Internelor pe anul 2005 la capitolul 55.01 „Ordine publică și siguranță națională“, titlul VII „Cheltuieli de capital“, cu suma de 7.500 mii lei (RON) din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului pe anul 2005.

(2) Ministerul Finanțelor Publice, la propunerea ordonatorului principal de credite, va introduce modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Administrației și Internelor pe anul 2005.

Art. 5. — Cu sumele rămase neutilizate până la data de 23 decembrie 2005 se reîntregește Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 27 octombrie 2005.
Nr. 1.322.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 064157